

Maciej Berek

Do druku nr 3860

Warszawa, dnia 29 lutego 2011 r.

RM-10-2-10

Pan Lech CZAPLA

Szef Kancelarii

Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Maciej Berek

W związku z przekazaniem przez Ministra Finansów zgłoszenia Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Branży Rozrywkowej zainteresowania pracami nad projektem ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw, wniesionego już po przekazaniu Marszałkowi Sejmu ww. projektu ustawy, co nastąpiło w dniu 28 stycznia 2011 r., w załączeniu przekazuję do wiadomości przedmiotowe zgłoszenie.

Maciej Berek

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH***

Projekt ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009 r. (Dz. U. Nr 201, poz. 1540) oraz niektórych innych
ustaw notyfikowanym KE dnia 16.09.2010 r. (2010/622/PL)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

OGÓLNOPOLSKI ZWIĄZEK PRACODAWCÓW BRANŻY ROZRYWKOWEJ

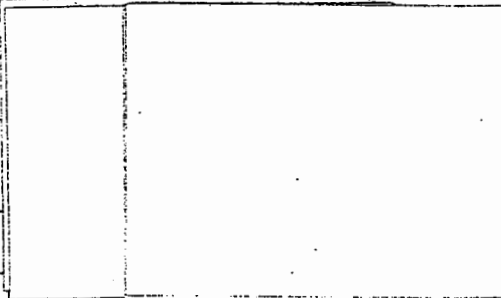
2. Siedziba/miejsce zamieszkania**

ul. Kredytowa 9, 00-056 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

ul. Drwęcka 21, 14-100 Ostróda; biuro@ozpbr.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI
A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Jarosław Zieliński	
2	Oktawia Budnik	
3	Vassilis Akritidis	
4	Maciej Lebedziński	
5		

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO
PRZEDMIOTEM OCHRONY**

Ogólnopolski Związek Pracodawców Branży Rozrywkowej z siedzibą w Warszawie wykonuje zawodową działalność lobbingową na rzecz firmy „FORTUNA” Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie.

Do najważniejszych zadań na lata 2010 – 2011 Ogólnopolski Związek Pracodawców Branży Rozrywkowej zalicza włączenie się do prac zmierzających do przekonania kompetentnych władz państwowych do rozsądnej zmiany aktualnego stanu prawnego rynku gier hazardowych w Polsce oraz racjonalnego jego ukształtowania w kierunku osiągnięcia efektu pożądanej kontroli przez władze państwowe branży hazardowej, eliminacji szarej strefy oraz minimalizacji ujemnych skutków społecznych hazardu.

Jednym z podstawowych motywów podjęcia się tego zadania jest przekonanie o

konieczności pełniejszego dostosowania polskich regulacji do zasad i standardów innych państw członkowskich UE i prawa europejskiego.

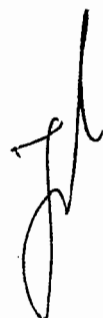
Innym motywem naszej aktywności jest konieczność uwzględnienia w regulacjach prawnych skutków dokonującego się także na rynku gier losowych postępu technicznego oraz nowych form komunikacji i wymiany usług głównie za pomocą instrumentów Internetu.

W naszej dotychczasowej pracy poddaliśmy analizie proces legislacyjny w 2009 r., który doprowadził do uchylenia ustawy z 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych oraz uchwalenia nowej ustawy z 2009 r. o grach hazardowych.

Znając bardzo kontrowersyjne oceny powyższej legislacji już na wstępie pragniemy przekazać, że co do zasady podzielamy podstawowe cele manifestowane i wyznaczone przez Stronę Rządową. Niestety poza sporem musi pozostać, w naszej ocenie uzasadniona krytyka samej procedury uchwalania nowego prawa, tak ze względu na zobowiązania „unijne” Rzeczypospolitej Polskiej, jako państwa członkowskiego UE, jak i wypracowane oraz utrwalone konstytucyjne zasady stanowienia prawa w porządku wewnętrznym Rzeczypospolitej Polskiej.

Związek Pracodawców pragnie przedstawić swoje poważne wątpliwości odnośnie zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r. przyspieszonego procesu legislacyjnego nad nową ustawą hazardową.

Otóż w ocenie Związku Pracodawców doniosłe znaczenie mają, proklamowane przecież w Polsce i gwarantowane Ustawą zasadniczą, takie wartości jak uspołecznienie gospodarki rynkowej, dialog społeczny oraz odpowiednia pozycja organizacji gospodarczych i zakres swobody gospodarczej, także w zakresie prawa do wyrażania opinii o proponowanych przez władzę publiczną regulacjach prawnych. Natomiast z treści wystąpień organizacji pozarządowych, a nawet instytucji państwowych, przedkładanych Rządowi podczas prac nad nową ustawą hazardową, zamieszczonych na stronie Internetowej Ministerstwa Finansów, wynika, iż nie przeprowadzono w sposób prawidłowy konsultacji społecznych, zwłaszcza w sytuacji, w której Rząd podjął nagłą decyzję wprowadzenia daleko idących zmian w ukształtowaniu polskiego rynku hazardowego i rozrywkowego poprzez zastosowanie najsurowszego z możliwych środków prawnych, to jest zupełnego zakazu urządzania gier poza kasynami. Postawa ta wydaje się być niezrozumiała.

Analiza przebiegu prac nad nową ustawą hazardową pozwala przypuszczać, iż zostało naruszone również prawo parlamentarzystów do zapoznania się z tekstem uchwalanego prawa. Dokładne prześledzenie czasu poszczególnych czynności procedury legislacyjnej jednoznacznie wskazuje, że parlamentarzyści absolutnie nie mieli jakichkolwiek realnych możliwości zapoznania się z tymi tekstami. Temu prawu odpowiada obowiązek parlamentarzystów do rzetelnej legislacji, a nawet refleksji prawnej nad danym projektem. Powyższe w sytuacji, gdy nie było obiektywnie żadnej merytorycznej potrzeby tak nagłych i przyspieszonych w nienaturalny sposób prac legislacyjnych, poza motywami politycznymi. Jednak nawet gdyby przyjąć, że te ostatnie były istotne, należy mieć na uwadze, że wobec tego, iż ani branża rozrywkowa, ani państwo nie znajdowały się w stanie wyższej konieczności, absolutnie nie zachodziły okoliczności mogące uzasadniać tak nadzwyczajny tryb uchwalenia nowego prawa.

Ponadto, Związek Pracodawców chciałby zwrócić uwagę na wątpliwości zgodności nowej ustawy hazardowej z prawem Unii Europejskiej. W tym zakresie trzeba podnieść wysoce prawdopodobne popełnienie istotnego błędu proceduralnego, jakim jest nie poinformowanie Komisji Europejskiej o zamiarze wprowadzenia do krajowego porządku prawnego reguł czy specyfikacji technicznych, a więc pominięcie obowiązku wynikającego z Dyrektywy 98/34/WE, a następnie naruszenie fundamentalnych zasad rynku wewnętrznego i reguł wolnej konkurencji rangi traktatowej.

Niemniej jednak, z uwagi na to, iż powyższe kwestie będą przedmiotem rozstrzygnięć i orzecznictwa właściwych organów UE, Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz polskich Sądów i Trybunału Konstytucyjnego, Związek Pracodawców powstrzymuje się od rozwijania argumentacji w tym zakresie, aby skoncentrować się na zaprezentowaniu aktualnych wniosków i rekomendacji odnośnie organizacji rynku gier hazardowych.

Podstawową cechą nowoczesnego usytuowania hazardu w społeczeństwie i na rynku gospodarczym jest lokowanie tej formy rozrywki, jako działalności subsydiarnej, wspomagającej inną aktywność gospodarczą w branży szeroko rozumianej rozrywki,

turystyki czy gastronomi. Niekontrolowany hazard jest oczywiście szkodliwy społecznie, zwłaszcza wówczas, gdy jego organizacja dopuszcza formy samodzielnej ekspozycji, jako skoncentrowanej i intensywnej usługi, a taką wizję hazardu wydaje się wdrażać ustawa z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Tymczasem właśnie ze względów społecznych pożądane i celowe jest rozproszenie oferowanych na legalnym rynku usług hazardu. Występowanie hazardu, jako rozrywki ubocznej (w ośrodkach rozrywkowych i turystycznych) minimalizuje ryzyko uzależnień i poddaje pełniejszej kontroli społecznej to zjawisko. Nadto jej powiązanie wyłącznie z takimi ośrodkami, jako warunek urządzania gier hazardowych z jednej strony powoduje eliminację z rynku „przypadkowego” kapitału, a z drugiej strony staje się instrumentem ekonomicznym polityki regionalnej, wzmacniając przedsiębiorstwa świadczące szerokie usługi turystyczne przyczyniające się do rozwoju danych lokalizacji. Musimy również rozumieć i uwzględnić konsekwencje postępu technologicznego gier oraz znaczenia powszechnej dostępności Internetu i nieograniczonych możliwości wykorzystywania tego środka komunikacji. Na szczeblu unijnym prowadzone są aktualnie intensywne prace nad standardami regulacji gier oferowanych w trybie online. Można zaobserwować tendencje poszczególnych państw członkowskich zmierzających do liberalizacji rynku gier i zakładów wzajemnych urządzanych przez Internet. Czytając z kolei polski projekt ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych, a zwłaszcza w części jego uzasadnienia, niezrozumiałym pozostaje dla Związku Pracodawców postrzeganie przez Stronę Rządową możliwości urządzania zakładów wzajemnych w sieci, jako jedynie wprowadzenia innego niż dotychczas kanału dystrybucji dla tej działalności. Co więcej, nie sposób zgodzić się z twierdzeniami, iż urządzanie zakładów wzajemnych wyklucza wszelkie zjawiska przestępcze? Bowiem zakłady wzajemne należą bezsprzecznie do szeroko pojmowanego hazardu, a oferowanie ich za pomocą Internetu nie jest niczym innym jak dopuszczeniem określonego rodzaju rozrywki o charakterze hazardowym, obarczonej licznymi zagrożeniami podobnie jak pozostałe w sieci.

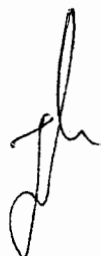
Jednak nieuniknioność upowszechniania się hazardu „internetowego” wymusza nowe spojrzenie na organizację tradycyjnego hazardu stacjonarnego, bowiem tworzenie barier i ograniczeń jedynie dla hazardu stacjonarnego w tej sytuacji staje się całkowicie nieracjonalne (zawsze hazard stacjonarny bardziej poddaje się kontroli państwa, niż hazard internetowy).

W tym zakresie Związek Pracodawców rekomenduje tworzenie kasyn czy innych ośrodków gier hazardowych w ścisłym powiązaniu z działalnością hotelarską, gastronomiczną czy rozrywkową, jako jej uzupełnienie, a nie w postaci samodzielnych placówek hazardowych, twardych gier losowych. Połączenie tych branż spowoduje w przekonaniu Związku Pracodawców prawidłowe, naturalne, podyktowane zapotrzebowaniem rynku lokowanie takich ośrodków.

Za zbyt drastyczny zabieg legislacyjny Związek Pracodawców uważa całkowitą eliminację automatów rozrywkowych, niskohazardowych. Analogicznie również ta forma hazardu winna być lokowana, jako jedynie uzupełnienie szerszej oferty rozrywki, gdyż naturalnym jej środowiskiem są lokale rozrywkowe i niektóre gastronomiczne. Zdefiniowanie takiej lokalizacji wymaga oczywiście odpowiedniej pracy analitycznej i prawnej. Należy jednak się zgodzić ze Stroną Rządową, że poprzednia ustawa z 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych charakter takich lokalizacji definiowała rażąco błędnie. Stosownej modyfikacji będzie wymagała oczywiście regulacja prawna definiująca odpowiednio gry, niskohazardowe i urządzenia do takich gier. W każdym razie całkowita delegalizacja automatów rozrywkowych, niskohazardowych jest w przekonaniu Związku Pracodawców nieracjonalna. Jej efektem już teraz staje się znaczne zwiększenie działalności na rynku takich samych automatów z grami internetowymi, które to nie będą poddawały się kontroli państwa, a ich nielegalność ze względów technicznych zawsze będzie sporna. Doświadczenia innych państw wskazują, że legislacja nie będzie potrafiła „dogonić” zmieniających w zależności od uchwalanego prawa form udostępniania tego hazardu.

Natomiast większą uwagę należałoby poświęcić ryzyku wprowadzenia na rynek polski wideoloterii. Bezspornie ta forma hazardu byłaby najbardziej rentowna. Niewątpliwie wypierałaby z rynku inne legalne analogiczne urządzenia hazardowe. Niemniej powierzenie tej działalności nawet monopolistnie państwowemu, przy eliminacji sektora prywatnego ze sfery „podwykonawcy” takiego monopolisty, nieusprawiedliwiłoby moralnie poddanie społeczeństwa tak silnemu oddziaływaniu hazardu, w zasadzie wyłącznie w celach komercyjnych. Związkowi Pracodawców znane są deklaracje Strony Rządowej zaprzeczające takim tendencjom, niemniej naszym zdaniem regulacje prawne są w tym zakresie

niewystarczające.

W związku z powyższym Ogólnopolski Związek Pracodawców Branży Rozrywkowej pragnie w sposób aktywny, w ramach dopuszczalności ustawowej, przyłączyć się do aktualnie prowadzonych prac legislacyjnych w zakresie regulacji gier i zakładów wzajemnych oferowanych drogą internetową oraz podjąć konstruktywny dialog na temat uregulowania hazardu stacjonarnego.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	Aktualny odpis z KRS z dn. 03.12.2010 r.	
2	Protokół z posiedzenia zarządu OZPBR z dnia 31.12.2010 r.	
3	Uchwała nr 6/10 z dnia 31.12.2010 r. – pełnomocnictwo udzielone Oktawii Budnik	
4	Uchwała nr 7/2010 z dnia 31.12.2010 r.- pełnomocnictwo udzielone Vassilis Akritidis	
5	Uchwała nr 8/2010 z dnia 31.12.2010 r.- pełnomocnictwo udzielone Maciejowi Lebedzińskiemu	
6	Dowód uiszczenia opłaty za pełnomocnictwa x 3	
7	Zaświadczenie o wpisie do rejestru podmiotów wykonujących lobbingsową działalność zawodową	
8	Aktualny odpis KRS z dnia 07.01.2011 r. spółki „FORTUNA” Sp. z o.o.	
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych zgłoszenia dokonanego dnia 18.01.2011 r. (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Jarosław Zieliński	08.02.2011 roku	PRZEWODNICZĄCY <i>Jarosław Zieliński</i>

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.